

ПАНЮШАТАН

Төлек былам

Тыланет, кумылем, тыланет
Тыде мутым сераш мийынам мой.
Сил годра гы салламы колтеи мой
Тыланет, уымат тыланет.

Эртен кайышыи шерын онкен
Шуко ййр мыйын малыде кодын.
Шушыи погын сераш аичле годоми
Тыйын тйе мыванелже камен.

Тий мундурно улат, кумылем,
Но чонем кычалеш тыйыи кечын, —
Кейийор кочалеш теге кечын:
Кечийол гай улат мованем.

Тый пыкешыи окнашке онет,
Кожганет да адак шйлык мийын
Эрге тйе гы ужаси тйет мийын —
Сйго ймыл возеш шингашкет.

Мыйын толмыи тыйи кечын вугет.
Ушанем: мийыи вашке коктын.
Шйи утен воитогалын да шортын
Мийыл уроч туням вйчкашкет.

Тыланет, уымат тыланет
Төлеклен серенам тыде мутым, —
Тый гына раш уилет мыйын мутым,
Таумат тыйи гына каласет.

Автор

Тосвасечче
хееде Т. Я. Семенов

Фев. 1951 ил